

vinsfatten til Kommunekasserne, løser paa en Maade Alderdomsforsørgelses-spørgsmaalet. Det forekommer mig, at det ærede Medlem for 2den Kreds (Schlegel) noget overser, at den høitærede Minister netop i sit Lovforslag om det offentlige Fattigvæsen har forsløget en Løsning af hele Alderdoms-spørgsmaalet. Det var den ene Grund, som det ærede Flertal anvendte mod mig, at det ikke kunde overse det, og at det frygtede for, at man vilde komme til at mangle Penge til Alderdomsforsørgelsen. Denne Grund forekommer mig at være falden bort. Den anden Grund var den, at man mente, at det var dog egentlig nærmest i Kommunernes Interesse, at Folk gik ind i en Sygekasse. Det var Kommunen, som det i Virkeligheden kom til Gode. Dertil vil jeg sige, at for det Første er Fattighyrden ulige fordelt mellem Kommunerne, og for det Andet, hvis Sygekasserne netop kunde bidrage Noget til at udjævne Fattighyrden, vilde Meget være naaet; og det er dog muligt, hvis der hdes Kommunerne Tilskud fra Staten; thi Sygekasserne ville vist netop opstaa paa de Steder, hvor der er den talrigste Befolkning, i Nærheden af Njøbstæderne og i Nærheden af Fabriksanlæg, der vil ogsaa de største Fattighyrder, og deraf vil følge rimeligvis — eller det er allerede en Kjendsgjerning — at der opstaar Sygekasser der. Derfor bør netop i slige Kommuner Sygekasserne have Tilskud for derved at udjævne den Forskiel, der er til Stede i den kommunale Hyrde. — Jeg skal ikke opholde mig ved, hvad den ærede sidste Taler bemærkede med Hensyn til Hospitalsplejen, deri er jeg ganske enig med ham. Der er ogsaa et Hovedpunkt i Forslaget, hvor den høitærede Minister ikke har fulgt Udvalget, som jo deri var enig; jeg vilde have sat Pris paa, om den høitærede Minister i den Henseende havde kunnet følge Udvalget; men da den ærede sidste Taler tilstræffelig har udtalt sig om det, skal jeg ikke komme nærmere ind paa det Spørgsmaal. Derimod med Hensyn til § 13 har den høitærede Minister, forekommer det mig, i meget ringe Grad imødekomet Flertallet og slet ikke Mindretallet. Flertallet havde med Hensyn hertil foreslaaet en Bestemmelse, der gik ud paa, at Sygekasserne skulde have Ret til at fastsætte de Ydelser, et Medlem kunde gjøre Fordring paa, paa en anden Maade, end den § 13 bestemmer, naar blot Ydelsene vare saa rigelige, at de omtrent fode ved Siden af dem, der ere omtalte i § 13, 1ste og 2det Stykke. Kasserne skulde f. Ex. have Lov til at give Sygepenge alene, naar Sygepengene saa vare saa meget større, end

de vilde være, hvor der baade blev ydet Lægehjælp og Sygepenge. Det var Flertallets Forslag, men det savner jeg her. Dernæst foreslaa Mindretallets Forslag om en anden Klasse af Sygekasser — om jeg saa maa udtrykke det — som den ærede sidste Taler kortelig berørte. Det vil sige, at dersom en Sygekasse sjaer: Vi vilde ikke have Børnene med, de skulde ikke høre ind under Forsikringen, eller en anden siger: Vi vilde give Sygepenge alene, saa skulde der i dette Tilfælde ikke kunne negtes saadanne Sygekasser offentlig Anerkjendelse, men de skulde selvfølgelig ikke have Tilskud fra det Offentlige i Forhold til det Tal, de have, men alene i Forhold til Medlemsbidraget, det vil altsaa sige, de skulde have Hjerdedelen af dette. Der gjaelder her det samme Princip som ved de smaa Sygekasser, det gjaelder netop om at lode og løfte dem frem; sjae de et Tilskud, selv et mindre Tilskud, og sjae de offentlig Anerkjendelse, vil det ikke vare længe, inden de naae til at kunne tage det Hele, forsaavidt som de overhovedet mene, at det er tjenligt for dem. Dersom man vilde sige: Det er vel kun saa Sygekasser, det gjaelder, saa oplyser det statistiske Materiale, der er os forelagt, netop, at det ikke er saa saa. Af de 500 Sygekasser, som vi have Beretning fra, er der kun 115, der baade give Lægehjælp, Medicin og Sygepenge — nu er Medicinen ganske vist bortfalden efter Forslaget, som det foreligger nu fra Indenrigsministeren — desuden er der 92, der blot give Sygepenge og Lægehjælp, dernæst 217, der alene give Penge, og Resten Lægehjælp og Medicin. Man vil, hvorledes man end vender Tallene, komme til det Resultat, at dersom Forslaget under § 13 vedtages ubetinget, som det er, vil omtrent Halvdelen af Vandhygekasserne ad den Vej udelukkes, og jeg betragter det under alle Omstændigheder som særdeles uheldigt at udelukke nogen, og efter Alt, hvad jeg har sagt, betragter jeg det som endnu mere uheldigt efter den Præmie, som den høitærede Minister i Forslaget om det offentlige Fattigvæsen selv sætter paa, at man er Medlem af en Sygekasse. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Andet: Saaledes som der fra flere Sider er udtalt Tak og Paafjonnelse, fordi den høitærede Minister atter i Aar har fremsat dette Forslag, saaledes tror jeg, at navnlig Smaataarsfolk maa være det høitærede Ministerium meget taknemlige for, at det Gang efter Gang vedbliver at fremsætte Forslag, staaende til at betrygge deres Fremtid og deres Alderdom. Men det forekommer mig,